

UNIWERSYTET MUZYCZNY FRYDERYKA CHOPINA

Wydział Dyrygentury Symfoniczno - Operowej

Nazwa przedmiotu: Propedeutyka kompozycji		Rok akademicki
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Dyrygentury Symfoniczno-Operowej		2019/2020
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: stacjonarne II st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok II / semestr III - IV
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: ćwiczenia	Wymiar zajęć: 30 godzin
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Dyrygentury / ?	
Cele przedmiotu	Rozwinięcie umiejętności twórczego spojrzenia na dzieło muzyczne, rozbudzenie wrażliwości twórczej; zaznajomienie z technologią procesu twórczego; nabycie umiejętności praktycznego zastosowania różnych technik kompozytorskich oraz operowania poszczególnymi grupami instrumentów w procesie twórczym; zrozumienie zasad harmonii i kontrapunktu na przykładzie własnych kompozycji studenta.	
Wymagania wstępne	Znajomość podstaw kontrapunktu i harmonii na poziomie studiów I stopnia.	

Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

1	zna techniki kompozytorskie stosowane w XX i XXI wieku na poziomie rozszerzonym; posiada podstawową wiedzę dotyczącą warsztatu kompozytorskiego	P7_DYR_W_02 (DYR_II)

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

2	posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, przygotowywanie i realizację własnych, rozbudowanych koncepcji artystycznych w zakresie dyrygentury symfoniczno-operowej; potrafi budować obszerny repertuar muzyki orkiestrowej i operowej, a wykonania i interpretacje pod jego kierownictwem charakteryzuje wysoki poziom artystyczny; swobodnie interpretuje muzykę orkiestrową i operową	P7_DYR_U_01 (DYR_VII)

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K)

TREŚCI PROGRAMOWE	
Semestr III	Liczba godzin
<p>Program obejmuje praktyczne poznawanie zagadnień związanych z procesem powstawania kompozycji (podstawy nauki kompozycji); komponowanie i aranżowanie utworów na różne składy instrumentalne, wokalne i wokalnie-instrumentalne. Treści programu są zindywidualizowane i dostosowane do predyspozycji twórczych i potrzeb artystycznych poszczególnych studentów.</p> <p>Praca nad utworami:</p> <ol style="list-style-type: none"> na instrument solowy (smyczkowy lub dęty) na kilka instrumentów; na chór mieszany a cappella 	15
Semestr IV	Liczba godzin
<ol style="list-style-type: none"> na instrument solowy i fortepian; na głos solowy i kilka instrumentów; na orkiestrę smyczkową lub kameralną z udziałem instrumentów dętych; <p><u>UWAGA!</u> Pedagog może podjąć decyzję o wprowadzaniu zmian (ilościowych i jakościowych) w stosunku do podanego materiału. Uwarunkowane są one objętością i obsadą instrumentalną pozostałych prac.</p>	15

Metody kształcenia
<p>Rekomendowane metody kształcenia (do wybrania)</p> <ol style="list-style-type: none"> wykład konwersatoryjny rozwiązywanie zadań artystycznych praca indywidualna prezentacja nagrań CD i DVD

Weryfikacja efektów uczenia się	
Metody weryfikacji	Nr efektu
<ol style="list-style-type: none"> kolokwium ustne kontrola przygotowanych projektów 	1
	2

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1,2,3, 4,5	1,2,3	1, 2
2	1,2,3,4,5	2,4	2

Warunki zaliczenia

semestr III – zaliczenie przez pedagoga na podstawie pracy i postępów studenta, kontroli frekwencji oraz po osiągnięciu wszystkich zamierzonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości > 50%); semestr IV – egzamin: komisyjna ocena wszystkich skomponowanych w ciągu roku utworów połączona ze sprawdzianem nabytej wiedzy.

Literatura podstawowa

Partytury należące do literatury XX i XXI wieku
 Alfred Blatter, *Instrumentation and orchestration*, Cengage Learning, 1997
 Drobner M., *Instrumentoznawstwo i akustyka*. PWM, Kraków 1986.
 Gwizdalanka D., *Słowniczek oznaczeń i skrótów muzycznych*. PWM, Kraków 1999.
 Kotoński W. *Leksykon współczesnej perkusji*. PWM, Kraków 1999.
 Schäffer B., *Dźwięki i znaki*. Warszawa 1971., *Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej*. PWM, Kraków 1975.
 Sikorski K., *Instrumentoznawstwo*. PWM, Kraków 1975.
 Wrobel F., *Partytura na tle współczesnej techniki orkiestracyjnej*. PWM, Kraków 1954.

Literatura uzupełniająca

Fubini E., *Historia estetyki muzycznej*. tłum. Z. Skowron, Musica Jagiellonica 2002.
 Ingarden R., *Utwór muzyczny i sprawa jego tożsamości*. PWM, Kraków 1973.
 Jarzębska A., *Z dziejów myśli o muzyce*. Musica Jagiellonica, Kraków 2002.
 Harnoncurt N., *Muzyka mową dźwięków*. tłum. M. Czajka.
 Meyer L.B., *Emocja i znaczenie w muzyce*. PWM, Kraków

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)	
Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	30
Przygotowywanie się do zajęć	60
Praca z literaturą	60
Konsultacje	0
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	0
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	30
Inne	0
Łączny nakład pracy studenta w godz.	180
Liczba punktów ECTS	6

poniższe dane skopiować z programu studiów – poniżej wpisano wartości przykładowe; jeśli przedmiot prowadzony jest na studiach II stopnia, należy zaciemnić dwa ostatnie semestry (III rok)

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS			2	2		
Liczba godzin			15	15		
Rodzaj zaliczenia			zaliczenie	egzamin		

Możliwości kariery zawodowej

- przysposobiony do komponowania muzyki w szeroko rozumianym zakresie (różne kategorie, gatunki, rodzaje oraz style muzyczne)
- wstępne przygotowanie do podjęcia studiów na specjalności *kompozycja*

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
10.09.2019	Dr Andrzej Karałow	dostosowanie opisów efektów uczenia się do skorygowanych specjalnościowych efektów uczenia się, korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji, kalkulacja nakładu pracy studenta